

התמודדות עם מאבקי כוח .

התפיסה שהחיים הם זירה של מאבק בו חיוני לנצח - כמוה כהתייבשות.
יש להתייחס לילד שאימץ גישה כזו ונלכד בה, כאל ילד שצריך להשקות אותו. במלים אחרות, יש לעודד אותו והרבה. כדאי לכן לשים בצד את כל שאר הערכים ולארגן מחדש באופן זמני את סדר העדיפויות בחיים.

ההורה ינסה לענות בכנות על השאלה: מה חשוב לי יותר:

יחסים טובים או: הרעיון שצריך לעשות מה שאני אומר

להורה נבון מבין שהשאלה אינה שאלה אמיתית. הרי הילד ממילא לא עושה מה שהוא אומר. אין כאן ויתור על משהו שיש להורה אלא ויתור על רעיון שאותו ההורה שואף להגשים. הרצון להלחם על הרעיון מביא בסופו של דבר להפסד גם של זה וגם של זה.
הבחירה ביחסים נותנת ציאנס: שלפחות היחסים יהיו טובים.
ההורה שבחר בהשקעה ביחסים צריך להיות מוכן לוותר.
האחריות על פריצת המעגליות מוטלת על ההורה. עליו לסייע בידי הילד להחליץ מהשקפת העולם שלו, לחוות יחסים של כבוד ואהבה שהם הכרחיים למימוש פוטנציאל של צמיחה.

לשם כך: בשלב ראשון כדאי לצמצם עד למינימום ההכרחי את רשימת העניינים שעליהם יש עימותים בבית ולהודיע: "החלטתי לא להלחם כי יותר חשוב לי שנהיה ביחסים טובים. " כשרוצים להציל יחסים במסגרת של הבראה - מגלים כי רוב העניינים הופכים להיות בלתי הכרחיים.

מתוך רשימת העניינים ההכרחיים להורה: כדאי לעשות הפרדה בין דברים שנמצאים בשליטת ההורה לבין דברים שאינם בשליטתו.

לגבי הדברים שבשליטת ההורה:

- להציע בחירה בין אלטרנטיבות במקום לצוות
- להודיע מה החלטתי ומה אני עושה (במקום להודיע לו מה עליו לעשות).
- לבצע ב"יתקיפות אדיבה" - חשוב גם שהטון יהיה מכבד ורגוע.
- לעודד על כל שיפור ולהעריך כל גילוי של כוח ורצון להשפיע בכיוון חיובי.

לגבי הדברים שאינם בשליטת ההורה:

- לאפשר התרחשות של תוצאות טבעיות מבלי לגלות "שמחה לאיד"
- לסמוך עליו שיש לו כוח להחליט גם אחרת
- לשדר כי אוהבים אותו למרות הכל. (להתייחס לילד כאילו הוא כבר עבר את השינוי המיוחל).

<p>התנהגותו של הילד</p>	<p>ויכוח, חוסר ציות עקבי, כעס, התקפי זעם, חוסר נכונות לעזור, עקשנות, חייב להיות צודק, חייב לנצח, עצלות, הרטבה, איטיות, השהייה, סכסוכים על מי ישלוט ומי יקבע</p>
<p>הרגשת המבוגר</p>	<p>כעס, זעם הרגשה של תבוסה</p>
<p>תגובת המבוגר</p>	<p>לנסות להתגבר על הילד, הזמנת הילד למאבק, ניסיון להכניעו</p>
<p>תגובת הנגד של הילד</p>	<p>הגברת ההתנהגות המפריעה, הגברת העריצות.</p>
<p>תוצאה סופית</p>	<p>כניעה זמנית – של המבוגר או של הילד. בכל מקרה ההורה מרגיש שנפגע הדימוי העצמי שלו כהורה כך שבכל מקרה הילד ניצח.</p>
<p>המלצות והערות</p>	<p>לא להילחם ולא להיכנע. (כל שינוי שההורה מכניס לאינטראקציה הוא לטובה. שינוי פרדוכסלי, אלמנט ההפתעה, נסיגה ממאבק, חלק מהפעמים נסיגה פיסית.. חיפוש דרך אחרת להתרכז בשיפור האווירה + שיתוף. להודות בכוחו של הילד, תקיפות אדיבה. אלטרנטיבות שונות, בחירה.</p>